

PROČ ŽENY MUŽE

UŽ VÍCE
CHÁPŮ

NEJVĚTŠÍ TAJEMSTVÍ MUŽŮ,
JAKÉ KDY ŽENÁM SVĚŘILI

David Gruber

BESTSELLER
PRO
VŠECHNY
ŽENY
A MUŽE

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **restně stíháno**.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout s portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umístování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takovéto sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

U knih o mužsko-ženské problematice bývá největším svízelem, že je píše buď muž, nebo žena. Když namítnete, že i sebevíce objektivní autor/autorka prostě nikdy nevstoupí zcela do kůže opačného pohlaví, něco na tom je. Nakladatelství Grada Publishing se upřímně pokusilo vyvážit obsah následujícím způsobem: Za autora vybralo Davida Grubera – člověka zralého, se širokým všeobecným přehledem a rozhledem, poradce stovek žen i mužů za čtvrtstoletí vedení komunikačních kurzů, absolventa postgraduálního studia pedagogiky a psychologie na filozofické fakultě. Ale též vynikajícího matematika a fyzika – tedy člověka, který se dovede vcítit i do krajně mužského racionálního uvažování. (Viz též životopis autora na jiném místě.) Jeho dílu vydatně pomáhaly ke zrodu dvě mladé ženy. Především Helena Varšavská, dáma humanitního zaměření, která případně autorovy jednostrannosti poctivě „krotila“ coby redaktorka. Nadstandardně zde spolupracovala i šéfredaktorka ing. Kateřina Drongová, která je vedle své ekonomické kvalifikace samozřejmě též především ženou. Součet věků obou žen zhruba odpovídá věku autora – a věříme, že to na vyváženosti knihy patřičně oceníte.

David Gruber

Proč ženy muže už více chápou

Největší tajemství mužů, jaké kdy ženám světili

Vydala Grada Publishing, a.s.

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 220 386 401, fax: +420 220 386 400

www.grada.cz

jako svou 2746. publikaci

Odpovědná redaktorka Helena Varšavská

Sazba Milan Vokál

Počet stran 152

První vydání, Praha 2007

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

Husova ulice 1881, Havlíčkův Brod

© Grada Publishing, a.s., 2007

Ilustrace v knize a na obálce © Roman Kliský

Cover Design © Roman Kliský, 2007

ISBN 978-80-247-1744-9 (tištěná verze)

ISBN 978-80-247-6809-0 (elektronická verze ve formátu PDF)

© Grada Publishing, a.s. 2011

Obsah

Věnování	7
Prohlášení	8
Než začnete číst tuto knížku, buďte na ni dva!	9
Od stejnosti k různosti a zpět ke stejnosti	13
V řadě případů existuje tedy...	15
Proč mi tanou na mysli spíše otázky než odpovědi?	16
Shrnutí – co už víme o různosti typických mužů a typických žen	18
Tvořivé shrnující desatero odlišností žen a mužů	20
1. Muži jsou cíloví, ženy průběhové	20
2. Muži raději mlčí, ženy raději hovoří	23
3. Muž mluví až po úvaze, žena mluví během uvažování	27
4. Muži mají koncentraci užší a hlubší, ženy méně hlubokou a širší	29
5. Muži jsou zaměřeni na vazbu událostí v čase, ženy žijí relativně nezávislými událostmi	33
6. Orientace v prostoru – typický muž se zdá být šikovnější ..	36
7. Mimoslovní komunikace – typická žena se zdá být šikovnější	37
8. Strach ze selhání – mužova doména	39
9. Agresivita – mužova doména	41
10. Ženská větší volnost ve vyjadřování – a rozevirající se nůžky v konfliktu	42
Odlišnosti delikátní – ve vztahu	45
Rozhovor čtyř – pokračování	49
O dvou dozorcích a dvou věznicích	50
Druhý den...	68

Věcná pasáž autora	92
Ohlasy povídky „Návrat do Zrcadlové země“ z prvního dílu knihy	92
O dvou dozorcích a dvou vězních aneb Sytý hladovému nevěří	93
Když se něco musí, ale nesmí	94
Proč poněkud kulhají mužská přirovnání?	106
Co poradit celkově k řešení fyzických nevěř a podobných podrazů?	107
Další cesta do hlubin mužovy duše	108
Opět na Západě – pokračování	110
Milé čtenářky!	122
A to velké, ba největší tajemství mužů, ohlašované už v podtitulu této knihy? Co to je?	125
Nejdříve – malé opakování o stresu	126
Hnusouny, skvělouny a další	127
Co je vazebnost?	130
Co je selhání vazebnosti?	130
Co je ohlédnutí a výron?	131
Proč tak složitě? Nestačí pojmy naděje, zklamání, jin a jang?	132
Mužská vazebnost – zlý pán pro ženu, která o ní neví, a dobrý sluha pro ženu, která o ní ví	134
Jak vypadá pocit prostý, bez vazebnosti	134
Jak vypadá ženská vazebnost?	135
A mužská vazebnost?	137
Více o mužské vazebnosti	138
Mužské předstírání nevazebnosti	140
Závěrem	142
Literatura	145
O autorovi	149

Obsah

Věnování	7
Prohlášení	8
Než začnete číst tuto knížku, buďte na ni dva!	9
Od stejnosti k různosti a zpět ke stejnosti	13
V řadě případů existuje tedy...	15
Proč mi tanou na mysli spíše otázky než odpovědi?	16
Shrnutí – co už víme o různosti typických mužů a typických žen	18
Tvořivé shrnující desatero odlišností žen a mužů	20
1. Muži jsou cíloví, ženy průběhové	20
2. Muži raději mlčí, ženy raději hovoří	23
3. Muž mluví až po úvaze, žena mluví během uvažování	27
4. Muži mají koncentraci užší a hlubší, ženy méně hlubokou a širší	29
5. Muži jsou zaměřeni na vazbu událostí v čase, ženy žijí relativně nezávislými událostmi	33
6. Orientace v prostoru – typický muž se zdá být šikovnější ..	36
7. Mimoslovní komunikace – typická žena se zdá být šikovnější	37
8. Strach ze selhání – mužova doména	39
9. Agresivita – mužova doména	41
10. Ženská větší volnost ve vyjadřování – a rozevirající se nůžky v konfliktu	42
Odlišnosti delikátní – ve vztahu	45
Rozhovor čtyř – pokračování	49
O dvou dozorcích a dvou věznicích	50
Druhý den...	68

Věcná pasáž autora	92
Ohlasy povídky „Návrat do Zrcadlové země“ z prvního dílu knihy	92
O dvou dozorcích a dvou vězních aneb Sytý hladovému nevěří	93
Když se něco musí, ale nesmí	94
Proč poněkud kulhají mužská přirovnání?	106
Co poradit celkově k řešení fyzických nevěř a podobných podrazů?	107
Další cesta do hlubin mužovy duše	108
Opět na Západě – pokračování	110
Milé čtenářky!	122
A to velké, ba největší tajemství mužů, ohlašované už v podtitulu této knihy? Co to je?	125
Nejdříve – malé opakování o stresu	126
Hnusouny, skvělouny a další	127
Co je vazebnost?	130
Co je selhání vazebnosti?	130
Co je ohlédnutí a výron?	131
Proč tak složitě? Nestačí pojmy naděje, zklamání, jin a jang?	132
Mužská vazebnost – zlý pán pro ženu, která o ní neví, a dobrý sluha pro ženu, která o ní ví	134
Jak vypadá pocit prostý, bez vazebnosti	134
Jak vypadá ženská vazebnost?	135
A mužská vazebnost?	137
Více o mužské vazebnosti	138
Mužské předstírání nevazebnosti	140
Závěrem	142
Literatura	145
O autorovi	149

Věnování

- Knihu adresuji odvážným ženám a upřímným mužům.
- Knihu jsem napsal mimo jiné i s pasážemi mládeži do 30 let nepřístupnými ☺. Tedy s pasážemi drsně upřímnými, které nic nepředstírají. Dveře jsou otevřeny odvážným čtenářkám a čtenářům, zvyklým v životě na ledacos.
- Před vydáním četla rukopis knihy řada chytrých žen i mužů. Děkuji všem za připomínky. I oni byli někdy dosti zamyšlení, kroutili hlavami – ženy nad výroky mužů a naopak. Výsledkem jejich tázavého zamyšlení však bylo poznání, že díky němu jsou zralejší, dospělejší.
- Mějte na mysli, že kniha je psána člověkem, který sice už více než dvacet let pracovně působí převážně v Praze, ale pochází z kraje Sigmunda Freuda a Radima Uzla. Vyjadřuje se tedy bez obalu, syrověji, než bývá zvykem v místě, kde bude mít tato kniha největší počet čtenářů. Ale i ta syrovost má něco do sebe. Může být zpočátku trpká, po promyšlení však člověka posiluje a osvobozuje.

Tuto knihu srdečně věnuji všem svým dosavadním žákům a čtenářům, kteří mi rozumějí a kteří mne svým zájmem o kurzy a knihy drží nad vodou v boji proti lidské hlouposti, bezohledné hrabivosti a závislivé malosti, která kazí vztahy nejen mezi muži a ženami, ale mezi lidmi vůbec.

Tato kniha není zamýšlena k bezvýhradnému souhlasu či k bezvýhradnému odporu čtenářů. Je zamýšlena k diskusi. Nejlépe ke kultivované civilizované diskusi – tj. názory mohou být v jednotlivostech i značně odlišné, vzájemná lidská úcta čtenáře a autora však zůstává.

Prohlášení

I kniha vycházející v edici věcné literatury smí používat pro svůj informační i umělecký účinek beletristické pasáže – a to v jakékoliv délce. Tak tomu je i v této knize. Beletristické části knihy včetně delšího rozhovoru čtyř diskutujících jsou fikcemi. Jsou projevem svobody uměleckého slova ve svobodné společnosti. Autor ani nakladatelství rozhodně neměli v úmyslu jimi někoho urazit nebo hanobit. Spíše chtěli nastavit zrcadlo společnosti, aby – i v určité nadsázce – vyniklo, co je neharmonické, zastírané, absurdní, způsobující stresy a potíže v komunikaci.

V beletristické části knihy mají jednající postavy různé postoje, názory i činy včetně krajních. Nelze jimi jakkoliv dokazovat cokoli o názorech autora či nakladatelství. (Obrazně řečeno: Kdo v detektivce zobrazuje vraždu, není sám vrahem.) Spojitost jednajících postav a dalších názvů a okolností s realitou je tedy čistě náhodná. Tato fikce má s realitou asi takovou spjitost jako například v případě rubriky „Objev“ v pravidelném čtvrtěčném magazínu DNES.

Než začnete číst tuto knížku, buďte na ni dva!

Asi budete číst tuto knížku obvyklým způsobem – tedy sami. Kniha je ovšem místy názorově tak drsná, že ji coby čtenáři přemůžete jen ve dvou.

Každá, každý z vás má jistě právo číst ji sama, sám. Je to při čtení knih obvyklé. Nicméně samotného čtenáře – nebo spíše samotnou čtenářku, čtenářek je většina – bude občas atakovat příval něčeho natolik neuvěřitelného, že bude lepší mít po ruce partnera-muže. Zdůrazňuji upřímného, otevřeného muže. Spíše bratra nebo otce než manžela.

Je lepší mít při ruce muže upřímného, nikoliv však zamilovaného, a pokládat mu záchranou otázku: „Jardo (Petře, Lukáši...), je toto vůbec množné? Je možné, aby i toto byla pravda?“

Muž přispěchá, přečte si těch pár řádků – a upřímně potvrdí, že vše je ještě horší a drsnější, než jste čekaly...

Po tomto šoku však přijde optimistická očista – když pak v životě očekáváte spíše to horší, skutečnost bývá většinou lepší, což potěší. Bude to jako dle životní filozofie profesora Vondráčka, jedné z našich největších kapacit medicínských, psychologických, psychiatrických:

„Když si sedám na židli, vždy očekávám, že ta židle pode mnou praskne a já spadnu. No a když nepraskne, jsem příjemně překvapen a mám radost ze života.“

*„Každý člověk je do té míry omezený,
že chce druhého vychovávat ke svému obrazu.“*

J. W. Goethe

Vždycky si navzájem vyhovět, vždycky se zcela přizpůsobit, vždycky se naprosto sladit – to je věc nemožná mezi jakýmkoliv dvěma či více lidmi. Věc nemožná i mezi muži a ženami.

Ale chápat se vzájemně, i hluboce – proč ne? Rozumět tomu, že ten druhý je sice jiný, ale přitom tu „jinost“, rozdílnost dobře znát, dobře myšlenkově ovládat – to není pro dvě lidské bytosti nadané aspoň stan-

dardní rozumovou i emoční inteligencí věc nemožná. To není věc nemožná ani pro dvě lidské bytosti různého pohlaví – pro ženu a muže.

Muž a žena jsou dvě bytosti stejného živočišného druhu o stejné hodnotě. Pouze mají tu či onde více či méně různé:

- fyzické dispozice a vlastnosti,
- role v zachování lidského rodu,
- životní cíle, hodnoty, priority,
- způsoby myšlení a konání,
- zájmy, emoce, návyky,
- schopnosti, dovednosti,
- role ve společnosti,
- historické role v rozvoji druhu homo sapiens,
- klady i neřesti atd. – doplňte si sami.

Zdůrazňuji, že jsem výše napsal „více či méně různé“. Tedy někdy velmi málo různé, ba stejné. Příroda, vrozené dispozice, prostředí, výchova, vzdělání nadělily jednou tomu více a té méně, tomu skromně a té bohatě, ale celkově se to plně kompenzuje do globální rovnoprávnosti.

A kdo ví: Třeba by nějaký absolutně dokonalý vševěd a všeuměl dokázal všechny mužské a ženské schopnosti, dovednosti, návyky, klady a zápory dokonale analyzovat, převést na společné měřitelné jednotky, sečíst – a třeba by mu u jednoho z obou pohlaví vyšlo i číslo poněkud rozdílné oproti druhému. Chopili by se toho vědci a po nich i úřady a politici a stanovili by, dejme tomu, že žena je v průměru o pět procent lepší, schopnější než průměrný muž...

Jaký by to mělo následek?

Nevešlo by z toho nic dobrého. Muži by se cítili potupeni, poškozeni, zahanbeni – tak jako se cítí každý, kdo je označován za něco méně než druhý. A bránili by se nějakými nepřátelskými akcemi. Ženy by jim odvetou nezůstaly nic dlužny, a tak bychom prožívali život v půtkách, svárech, ve vzájemném rozhořčeném dokazování, kdo má více pravdy. Obdobně by tomu bylo, kdyby za celkově hloupějšího, horšího tvora byla označena žena. Kdyby muž byl takovýmto poškozovatelem renomé a žena poškozeným.

Poškozovateli, tomu je většinou hej, on nemá problém, on je v pohodě, on se diví protestům poškozeného. Mízero poškozovatel rád bagatelizuje svůj poškozovací akt („nedělejte z toho, proboha, vědu“). Poškozenému však zdaleka není tak hej. Poškozený škodu ostře vnímá, poškozený má na všechny poškozovací akty **brilantní paměť**, poškozený rozhořčeně odmítá pokusy o bagatelizaci, poškozený je důsledně až zarytě aktivní

ve snahách o nápravu. O odvetu desetinásobnou dávkou zla, než které mu bylo dříve způsobeno.

Dlouhou dobu v historii lidstva – a to v historii zcela nedávné včetně pozůstatků v současnosti – byl takovým poškozovatelem muž a poškozeným žena. Až zase budou někteří muži brblat, co ty ženské pořád mají, proč některé tak fandí tomu „slepičímu“ feminismu, necht' si laskavě vzpomenou na tuto psychologickou poučku o poškozovateli a poškozeném...

Poškozovatel věci zlehčuje – a to nejen v mužsko-ženských vztazích, ale i v politice. Tam je to názorně vidět, tam to známe z dějepisu.

- Mocný Sovětský svaz zlehčoval odpor Čechů a Slováků („osvobodili jsme vás v roce 1945, buďte nám proto do smrti vděční a dělejte jen to, co my chceme“).
- Průměrný Čech slyšel těsně před rokem 1939 slovenského nacionalistu hřímát z tribuny „Česi mají všechno, Slováci nič – nech je to obrátene!“ a kroutil nad tím hlavou. Mnozí Slováci však se slzami v očích nábožně poslouchali a šli za řečníkem jako ovce...

Smazání minulosti a udělení tlusté čáry za ní zkrátka navrhuji právě ti, kteří z ní mají více másla na hlavě. Poškození pak volají: „Nikdy se nesmí zapomenout, stále se musí připomínat!“

A proto, i kdyby nákrásně nějaký vševěd a všeměl spočítal, že muž a žena na tom v celkové kvalitě osobnosti a ve stupni vývoje nejsou úplně stejně

Je třeba už z praktických důvodů nastolit a důsledně hájit stanovisko rovnoprávnosti. Jakožto minimum civilizovanosti. Jako základní předpoklad klidné právní společnosti, v níž se dá na tomto pevném základě o mužích a ženách svobodně diskutovat.

(já tisíckrát volám: Není tomu tak!), je třeba už z praktických důvodů nastolit a důsledně hájit stanovisko rovnoprávnosti.

Rovnoprávnost jakožto minimum civilizovanosti. Jako základní předpoklad klidné právní společnosti, v níž se dá na tomto pevném základě o mužích a ženách svobodně diskutovat.

Poškozený totiž ve svém rozhořčení bývá náchylný k excesům na druhou stranu. Někdo mu dá facku, on to útočníkovi vrátí přeražením obou rukou a obou nohou. (Viz též výše – slovenský nacionalista.) A tak každý civilizovaný muž i žena vědí, že muži v historii způsobili ženám mnoho zlého a že i současný pozůstatek této mužské nadřazenosti není ani v dnešní středoevropské kultuře zanedbatelný; že ženské obranné

výkřiky mohou jít někdy výjimečně i do extrémů – což zase popuzuje muže. („Proč máme trpět za své dávno mrtvé předky?“)

Civilizovaný muž i civilizovaná žena se nesmíří ani s historickým bezprávím, ani s nepřiměřenými reakcemi na ně. Oba obojí odmítnou.

Od stejnosti k různosti a zpět ke stejnosti

Významným přínosem k psychologii komunikace je v posledních letech nahlížení na muže a ženu jako na dvě rozdílné bytosti. Ano, znovu musím připomenout schopného Američana Johna Graye a celou jeho sérii knih s geniálním společným jmenovatelem „muži z Marsu – ženy z Venuše“. Znovu musím připomenout schopný australský manželský pár, později v Londýně působící Barbaru a Alana Peaseovy, a jejich dva hlavní bestsellery (viz literaturu). Jejich logické vyvozování rozdílů v komunikaci z dávného rozdělení rolí (muž lovec, žena strážkyně ohně) mnohým otevřelo oči.

Ano, vědělo se to, tušilo se to o psychických rozdílech velmi silně už odedávna. Brilantní konverzační komedie, romány, opery a operety jsou už od 18. století zaplněny jediným hlavním tématem – vztahem muže a ženy, peripetie sblížení a rozcházení se, láskami a nevěrami, různými trojúhelníky a čtyřúhelníky, krizemi a happy-endy. Spisovatelé, dramatici, operní libretisté, básníci a textaři žasli nad tou růzností, byli jí fascinováni – a snažili se ji uměleckým způsobem co nejlépe popsat. Jejich vytrvalé ŽE, tj. že jsou ty vztahy tak krásné a hrozné, nepostradatelné a zároveň nesnesitelné – toto ŽE kraluje uměleckému světu už několik set let. Gray a Peaseovi k tomu ŽE připojili zajímavé PROČ. Zajímavé zdůvodnění, proniknutí k podstatě, zobecnění – a odvození i pro ty situace, které třeba dosud v uměleckých scénách popsány nebyly a které se mohou vyskytnout v běžném životě každého z nás. Prostě, už už sahalo po metodě, které se říká metoda psychovzorců. Tj. nalézat v psychologii zobecnění, která se dají pak mnohokrát dedukcí aplikovat na konkrétní příklady.

Gray a Peaseovi určitě nebyli jediní – a možná ani ne první, kteří si zákonitosti „muž lovec, žena strážkyně ohně“ všimli a kteří ji využili. Pouze měli na celém světě nejlepší marketing, propagaci, promotion. Šíření svých knih po celém světě, organizování překladů do mnoha jazyků, přednášky, besedy – celý ten výkonný stroj kapitalistického byznysu, díky němuž si dnes i úředník z Kyjeva, manažerka z Amster-

damu, policista z Palerma a ošetřovatelka z Uppsaly mohou znalecky povzdychnout: „Holt, muži jsou z Marsu, ženy z Venuše. Holt, muži neposlouchají, ženy neumějí číst v mapách.“

Kdo však zná a umí používat psychovzorce, ten může Graye a Peaseovy (při vši úctě k nim) dobře rozvinout. Navázat tam, kde oni skončili, a jít dále.

Nemělo by být zapomenuto ani na ty autory a badatele, kteří se jim svou odborností možná i vyrovnali, i více než vyrovnali, ale marketing neměli tak globálně profesionální. Za všechny mne napadá prof. Stanislav Kratochvíl z Kroměříže – jehož POPO, DUPO, VYPO, VYCE, UU, SEZA, OSTA, NESTA^{*)} se podle mého názoru svou kvalitou porozumění mužsko-ženským rozdílům může s Grayem a Peaseovými měřit směle nejméně tak jako Kateřina Neumannová ze Šumavy s jinými světovými lyžařkami.

Gray a Peaseovi také nebudou těmi, kteří mezi popularizujícími psychology řeknou o mužsko-ženských vztazích poslední vývojové slovo. Pravda, patří jim zde z mé strany zasloužený dík a úcta. Bez nich bychom zde startovali z mnohem horší pozice. Tato knížka se však snaží jít dále. Stavět na všem zajímavém a přínosném nejen z anglosaského světa, ale i z jiných zemí. Na chytrých českých hlavách. Nikoliv souhlasit se vším, ale inspirovat se vším nápaditým i třeba ze Lva Tolstého, Simone de Beauvoir, Balzaca, Dumase, Mae Westové, Marilyn Monroe, Olgy Sommerové i Josefa Hausmanna, Karla Čapka, Vladimíra Párala, Boženy Němcové, Jana Nerudy, Karla Hynka Máchy i třeba Petra Bezruče. A z mnoha dalších.

Tato knížka se snaží stavět na myšlence: Poznali jsme svou různost i její kořeny. Hledejme tedy na tomto základě, co nás spojuje. Hledejme, jak se optimálně doplňovat, jak se skvěle sladit. Jako ve zdravé rodině, kde tatínek s maminkou vytvářejí nenahraditelné zázemí a nenahraditelnou výchovnou školu svým dětem. Jako v sehraném tanečním páru, kdy muž nakročuje jednou nohou vpřed, žena opačnou nohou vzad, muž se předklání a žena zaklání – a jako celek je to elegantní, harmonické, nepoměrně bohatší a zajímavější než samotný muž nebo samotná žena.

---

^{*)} Viz též první díl této publikace – „Proč ženy muže (ne)chápu“, strana 81.

V řadě případů existuje tedy...

- Muž schopný řídit velký podnik i žena schopná řídit velký podnik.
- Žena obětavě se starající o dítě i muž obětavě se starající o dítě.
- Muž neschopný domluvit se s ostatními lidmi i žena neschopná domluvit se s ostatními lidmi.
- Muž bravurně ovládající osobní auto, třeba i závodní, i žena bravurně ovládající osobní auto, třeba i závodní.
- Žena, která žehlí prádlo, i muž, který žehlí prádlo.
- Muž básník i žena básnířka.
- Muž vynikající státník i muž neschopný řídit jediného podřízeného, žena vynikající hlava státu i žena neschopná řídit jediného podřízeného.

Muži a ženy jsou sice v průměru různí, ale v dnešní vyspělé společnosti znalostí, vzdělání, elektronicky šířených informací není pro druhé pohlaví problém vyrovnat se tomu prvnímu prakticky v čemkoliv.

Kromě toho, že žena se nevyvíjí v rozsévání spermatu a muž se nevyvíjí v rození dětí, mne nenapadá žádná oblast, kde by se žena muži či muž ženě

Kromě toho, že žena se nevyvíjí v rozsévání spermatu a muž se nevyvíjí v rození dětí, mne nenapadá žádná oblast, kde by se žena muži či muž ženě nemohli psychicky přiblížit až na nezatelný rozdíl, ba v jednotlivých případech se sobě zcela vyrovnat.

nemohli psychicky přiblížit až na nezatelný rozdíl, ba v jednotlivých případech se sobě zcela vyrovnat.

Proč mi tanou na mysli spíše otázky než odpovědi?

Dobrý pan autor má přece dávat odpovědi, no ne?

To jistě ano – a mnohokrát se o odpovědi poctivě a z nejlepších sil pokusím. S chutí a pracovitě si posvítím na ženy a muže z jiného úhlu. Farmulti* metoda mi to umožní.

Je zde však velká tisíciletá pravda, bezpečně prověřené úsloví, které říká:

*Pouze hlupák suverénně tvrdí –
moudrý člověk je plný pochybností.*

Člověk si nemůže ve všem hrát na suverénního soudce, i když by jej jeho vzdělání a zkušenosti třeba do jisté míry k tomu opravňovaly. Ba naopak, životní moudrost jde ruku v ruce s pokorou, s úctou ke složitosti mezilidské komunikace, s úctou k nemožnosti nalézt vždy jednoznačné řešení...

Budu často pochybovat o vžitých stereotypech myšlení. Budu klást v knížce otázky typu: „Každý kolem vás to tak bere – ale je tomu tak skutečně? Není to třeba tak a tak?“ Budu tázavě pochybovat o vžitých stereotypech, předsudcích a klišé. Už takové zapochybování o všeobecně uznávané „pravdě“ je velikou odpovědí, velikou informací.

Otázky v knížce jsou dobré proto, že každá čtenářka/každý čtenář této knížky je neopakovatelnou osobností. Kdekdo z vás si na mnoho těch otázek odpoví docela jednoznačně – ale každý z vás trochu jinak, nejednou i diametrálně odlišně. Přece vám nebudu vnucovat jednu nebo dvě typické odpovědi a tvářit se, že jediné tak je to dobře...

---

* Farmulti ® je metoda kreativního myšlení objevená Davidem Gruberem. Slovo pochází z anglického far = vzdálený, daleko, a multi = několik, mnoho. Při této metodě se spojuje a harmonicky kombinuje v jedné hlavě myšlení psychologické, matematicko-fyzikální, ekonomické, humanitní a lingvistické, neurofyziologické a další. Snadno použitelným plodem farmulti metody pro každého jsou psychovzorce ®, které velmi šetří studijní čas a námahu. (pozn. red.)

Učím dospělé lidi v soukromých kurzech nejdéle v této zemi, takže jsem měl nejvíce času na uvědomění si, že tudy s dospělými studenty cesta nevedla a nevede.

Správná otázka je osmdesát procent cesty. Těch zbylých dvacet procent si většinou dokážete najít sami. Každý trochu jinudy, podle své chuti. Muži často podle své železné logiky, ženy často podle svého neomylného pocitu. Tak to asi má být.

Hodlám vás, milí čtenáři, společně zavést na majestátný vrchol hory, na úžasnou rozhlednu. A záležitost, kterými směry se máte rozhlížet a co tam máte přesně vidět, tu nechci určovat direktivně (= nějakými jistými odpověďmi), tu chci nechat na vás (= návodnými otázkami: což takhle podívat se tudy nebo támhle?).

Budete to mít s touto knížkou náročnější na přemýšlení. Čest a respekt vám, váženým čtenářům – mým milým, chytrým a hlavně rovnoprávným partnerům!

Shrnutí – co už víme o různosti typických mužů a typických žen

Nutno předeslat: Typická vlastnost není vlastnost všudypřítomná. Vy si čtete v knize Graye nebo Peaseových (dále je budu nazývat klasici) a u jednotlivých popisovaných psychických vlastností zjišťujete různé věci: Jednou že tuto vlastnost máte v míře vysoké, jindy že v míře nepatrné nebo i vůbec žádné. Zkrátka – není pravidlo bez výjimek. Totéž, tedy nějaké výjimky z typických vlastností, zjišťujete u svého partnera, příbuzných, známých... Nejste už malí a uvědomujete si, že může existovat žena – maskulinní typ, tj. žena se silným zastoupením mužských vlastností (holka klučičí), a také muž – feminní typ, tj. muž se silným zastoupením ženských vlastností (kluk holčičí). A nejspíše jste nějaké takové výjimky sami někdy potkali nebo o nich aspoň slyšeli vyprávět.

Další otázkou zůstává, nakolik je určitá výjimečnost vašeho partnera/vaší partnerky objektivní realitou a nakolik jen vašim subjektivním zbožným přáním. Jsou totiž mezi typickými mužskými a typickými ženskými odlišnosti takové, které opačnému pohlaví výrazně vadí. A všelidskou vlastností je závadné věci potlačovat, vnitřně popírat.

Výrazný příklad:

„Ten můj že by v duchu, ve svých představách souložil s každou druhou ženou, kterou zahlédneme na ulici, když spolu jdeme? Ne, takový ten můj rozhodně není, nebyl a nikdy nebude! Je hnusné, když si to vůbec někdo jen pomyslí!“ zlobí se žena, když čte o promiskuitním myšlení mužů. Možná je ten její skutečně příznivou výjimkou. Možná ale ne – jen to taktně skrývá. Kdo ví?...

„Ta moje je zásadová. Když jednou před pěti (deseti, třiceti) lety na radnici řekla své **ANO, budu stát při tobě v dobrém i zlém**, nemohla by mi být nikdy nevěrná, nemohl by v ní nikdy vzniknout nějaký zamilovaný cit pro jiného muže, i kdyby mezi námi bylo dlouhá léta vztahové peklo. Co se jednou vážně řekne, to se přece celý život dodrží. Takové ty